

Ἀποκλίσεις ἐκ τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως τῆς «Χ.Ο.Ε.»

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τοὺς Σεβ. Ἱεράρχας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ὡς τυγχάνει γνωστόν, ἐνεφανίσθη πρό ἐτῶν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ἡ κίνησις «Χριστιανικὴ Ὁργάνωσις Εἰρήνης (Χ.Ο.Ε.)», ἡ ὁποία ἐν τῷ μεταξὺ ἀναπτύσσει δραστηριότητα εἰς διαφόρους ἐπαρχίας καὶ ἐντάσσει εἰς τοὺς κόλπους τῆς ἱκανόν ἀριθμὸν πιστῶν. Τὸ κήρυγμα τῆς ὁργανώσεως αὐτῆς ἐδημιούργησε σοβαρὰς ὑποψίας εἰς πολλὰς περιπτώσεις. Διό πολλοὶ τῶν Σεβ. Ἱεραρχῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διετύπωσαν ἐπιφυλάξεις καὶ δέν παρέλειψαν νὰ ἐκδώσουν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ποιμαντορικὰς ἐγκυκλίους πρὸς ἐνημέρωσιν τοῦ ποιμνίου των.

Ἐπειδὴ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον δημιουργεῖται ποιμαντικὸν πρόβλημα, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν Αὐτῆς σχετικὰς ἀναφορὰς τῶν κατὰ τόπους Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν, κατόπιν ἐνδελεχοῦς μελέτης τοῦ ὅλου θέματος ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροῖας καὶ Ναούσης κ. Παύλου καὶ τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Αἰρέσεων, ἡσυχολήθη ἐπισταμένως μέ τὸ προκῦψαν θέμα κατὰ τὴν Συνεδρίαν Αὐτῆς τῆς 21ης Ἰουνίου ἐ.ἔ., καὶ διεπίστωσε σοβαρὰς δογματικὰς ἀποκλίσεις, ἀναφερομένας κυρίως εἰς τὸ Χριστολογικόν, Σωτηριολογικόν καὶ τὸ Ἐσχατολογικόν δόγμα τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας, ὡς αὐταὶ προκύπτουν ἐκ τῆς μελέτης αὐθεντικῶν κειμένων τῆς ἐν λόγῳ ὁργανώσεως. Αἱ ἀποκλίσεις αὐταὶ συνίστανται συγκεκριμένως εἰς τὰ ἀκόλουθα:

α) Ἡ Χριστολογία τῆς Χ.Ο.Ε. δέν ἀνταποκρίνεται εἰς τὸ ὀρθόδοξον δόγμα. Κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῆς ὁργανώσεως αὐτῆς ὁ Χριστὸς δέν ἐγεννήθη Σωτὴρ, ἀλλὰ κατόπιν σκληροῦ ἀγῶνος κατώρθωσε νὰ μὴν ἀμαρτήσῃ καὶ οὕτω τὸ αἷμα Του ἀπέκτησε καθαρτικὴν ιδιότητα.

β) Ἡ Χ.Ο.Ε. κηρύττει μίαν ἀνθρωπολογίαν ἀσυμβίβαστον πρὸς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν. Ἰσχυρίζεται ὅτι μέ τὴν «πνευματικοποιημένην ἐπιστήμην», τὴν ὁποίαν ὑπόσχεται, ὁ ἄνθρωπος θά ἀποκτήσῃ ἀφθαρσίαν πρὸ τῆς δευτέρας παρουσίας τοῦ Κυρίου.

γ) Ἡ ὡς ἄνω Ὁργάνωσις κηρύττει ὡσαύτως ἐσχατολογίαν διάφορον τῆς ὀρθοδόξου. Ἀναμένει γήινον βασιλείαν τοῦ Χριστοῦ καὶ

ισχυρίζεται ότι αυτή θα προηγηθῆ τῆς δευτέρας Αὐτοῦ παρουσίας. Κηρύττει ἕν εἶδος μεσσιανικοῦ θρησκευτικοῦ σοβινισμοῦ, ὁ ὁποῖος διαφέρει ἀπό τόν μεσσιανισμό τῶν νεοπεντηκοστιανῶν φουνταμενταλιστικῶν ομάδων εἰς τό ὅτι ἀποκηρύσσει τήν παγκόσμιον ἑβραϊκὴν κυριαρχίαν καί εἰς τήν θέσιν της τοποθετεῖ μίαν παγκόσμιον ἑλληνικὴν. Ἡ χάρις, κατὰ τήν ΧΟΕ, ἡ ὁποία ἐδόθη εἰς τόν Ἰσραήλ, «διέρρευσε» εἰς τό ἑλληνικόν ἔθνος, τοῦ ὁποῖου ἡ σοφία λογίζεται «πάρεδρος Θεοῦ».

Πάντα ταῦτα ἀποτελοῦν σοβαράς κακοδοξίας, αἱ ὁποῖαι κατὰ τήν κρίσιν τῆς Ἱεράς Συνόδου ἀναφέρονται εἰς τό θεμέλιον ἐπί τοῦ ὁποῖου ἐδράζεται τό ὅλον οἰκοδόμημα τῆς διδασκαλίας τῆς Χ.Ο.Ε., βασικόν στοιχεῖον τῆς ὁποίας εἶναι ἡ διά τῆς ὡς ἄνω παγκοσμίου ἑλληνικῆς κυριαρχίας ἐγκαθίδρυσις ἐπί τῆς γῆς τῆς «βασιλείας τῆς ἀγάπης».

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, ἡ Ἱερά Σύνοδος, διασκεψαμένη Συνοδικῶς, κατὰ τήν προμνημονευθεῖσαν Συνεδρίαν Αὐτῆς, καλεῖ τοὺς ὑπευθύνους τῆς Χ.Ο.Ε. ὅπως ἀποκηρύξουν τὰς κακοδοξίας αὐτῆς, ὡς αὐταὶ διευτώθησαν εἰς τό κείμενον τοῦ καταστατικοῦ της, νά δεχθοῦν τήν καθοδήγησιν τῆς Ἐκκλησίας καί νά προτρέψουν τὰ μέλη της ὅπως ἐνταχθοῦν οὐσιαστικῶς εἰς τήν ζωὴν καί τήν δραστηριότητα τῆς ἐνορίας εἰς τήν ὁποίαν ἀνήκουν.

Ἐπί τούτοις, γνωρίζομεν Ὑμῖν ὅτι, εἰς ἣν περίπτωσιν δέν ἤθελεν ἐπιδειχθῆ ὑπό τῶν ἀνωτέρω ἡ ἐπιβαλλομένη μετάνοια, ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀπεφάσισεν ὅπως παραπέμψη τό ὅλον θέμα εἰς τήν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας, διά τήν λήψιν τῶν ὑπό τῶν Ἱερῶν Κανόνων προβλεπομένων μέτρων, πρὸς διασφάλισιν τῶν ὀρθοδόξων δογμάτων καί περιφρούρησιν τῶν πιστῶν.

†Ὁ Ἀθηνῶν ΣΕΡΑΦΕΙΜ, Πρόεδρος, † Ὁ Σιδηροκάστρου ΙΩΑΝΝΗΣ, † Ὁ Δρυῖνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καί Κονίτης ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ, † Ὁ, Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἑορδαίας ΑΥΤΟΥΣΤΙΝΟΣ † Ὁ Λαγκαδᾶ ΣΠΥΡΙΔΩΝ, † Ὁ Ἐλασσῶνος ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ, † Ὁ Βερροίας καί Ναούσης ΠΑΥΛΟΣ, † Ὁ Ἡλείας ΓΕΡΜΑΝΟΣ, † Ὁ Θηβῶν καί Λεβαδείας ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, † Ὁ Κερκύρας καί Παξῶν ΤΙΜΟΘΕΟΣ, † Ὁ Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, † Ὁ Θήρας, Ἀμοργοῦ καί Νήσων ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ, † Ὁ Ἀργολίδος ΙΑΚΩΒΟΣ.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ἀρχιμ. Ἰάκωβος Παπαθανασίου-Γκίνης